

Sindssygeanstalter, nemlig om han vilde fremsætte et Lovforslag vedrørende brystsyges Behandling, altsaa om Oprettelsen af Sanatorier, og et Lovforslag vedrørende vildfarne Børns Frelse. Det er 3 meget store sociale Opgaver, som Befolkningen venter at faa løst, og man venter med Længsel. De to sidste Sager ligge ligesom den foreliggende i den højtærede Justitsministers Haand. Jeg havde ventet, at Lovforslaget om Sanatorier var kommet. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, om han ikke ogsaa tænker paa i denne Samling at komme med dette Lovforslag, og jeg skulde gerne se, at det tredje kunde komme med, saaledes at der snart for Alvor kunde blive gjort noget for de vildfarne Børns Frelse. Jeg skal hermed anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme.

Piper: Der er neppe fremkommet noget Lovforslag, som mere udelt har vundet Tilslutning her i dette Ting. Der har jo i mange Aar været rejst Krav om en betydelig Forøgelse af Pladsantallet paa vore Sindssygeanstalter, fordi man i høj Grad har været besværet af de mange ulykkelige Mennesker, man ikke har vidst, hvor man skulde anbringe. Dette Forslag, synes jeg, løser Spørgsmaalet paa en god og forholdsvis billig Maade. Den Sum, der er anslaaet til Opførelsen af Anstalten, andrager jo ikke meget over et Par Tusinde Kr. pr. Seng, og det maa siges at være rimeligt. Jeg vil ikke skænke Sagen nogen lang Omtale, det er der ingen Grund til, jeg vil kun paa den Gruppens Vegne, jeg tilhører, give den min bedste Anbefaling og udtale det Haab, at Forslaget maa komme igennem i denne Samling.

Ousen: Under Finanslovens 1ste Behandling tillod jeg mig at omtale, kan jeg gerne sige, den foreliggende Sag, idet jeg da tillod mig at fremdrage de uheldige Forhold, der nu ere til Stede ude omkring i Landet, idet man, fordi der ikke er Plads paa Sindssygeanstalterne, er tvungen til at indlægge en Del sindssyge Mennesker omkring paa Fattiggaardene, der ikke ere indrettede til det Brug. Jeg hilser derfor paa samme Vis som de foregaaende Talere det nu foreliggende Forslags Fremkomst med Glæde, fordi ogsaa jeg gaar ud fra, at det er en bydende Nødvendighed, at vi saa snart som muligt faa truffet Foranstaltninger til at skaffe de sindssyge Mennesker, som nu have Ophold ude omkring

paa Steder, der ikke passe for dem, bedre og mere passende Vilkaar for Behandlingen af deres Sygdom. Det paatænkte Arrangement med Udvidelsen af Sindssygeanstalten i Viborg turde vistnok ogsaa være saa nogenlunde den billigste og mest hensigtsmæssige Vej, man kan slaa ind paa, og efter at den Bevilling, der kræves dertil, nu er saa betydelig nedsat, er dette jo tillige endnu en Grund for Tinget til at hilse Forslaget med Glæde. Ganske vist ere de 780,000 Kr. ikke hele Udgiften, idet det Areal, som Staten ejer, og hvorpaa den ny Anstalt skal lægges, ogsaa repræsenterer et Beløb, som bør lægges til. Medens Staten ikke skal give Penge for dette Areal, som dog er Penge værd, vilde man, hvis man lagde Anstalten et andet Sted, komme til at give Penge for det Areal, den skulde ligge paa. Men under alle Omstændigheder forekommer det mig, at Udgiften nu er bragt ned til et saa lille Beløb, at der ikke er noget for Lovgivningsmagten at betænke sig paa, og jeg skal derfor fuldstændig slutte mig til de Henstillinger, der allerede ere fremkomne om, at denne Sag fremmes saa hurtigt som muligt, og under alle Omstændigheder fremmes saaledes, at vi inden denne Rigsdagssamlings Slutning have en Lov om den paagældende Udvidelse. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte mig til Forslaget.

Rørdam: Den højtærede Justitsminister har jo fra alle de foregaaende Talere faaet en varm Tak for Fremsættelsen af dette Lovforslag. Jeg kan ogsaa yde min Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han ved Fremsættelsen af dette Lovforslag har bidraget saa meget til at løse denne store sociale Opgave. Det er ganske vist ikke saa heldigt, synes jeg, at vi her i Tinget faa et Forslag fremsat den 1. Marts, som gaar til 1ste Behandling den 3. Marts, der bliver da ikke megen Tid til at gennemgaa det saa grundigt, som det kunde ønskes. Men den højtærede Justitsminister udtalte jo ved Fremsættelsen af Lovforslaget, at Sagen havde Hastværk, og hvis man ønskede at faa den fremmet i Aar, maatte hver især bidrage dertil ved ikke at lægge Tingen unødvendige Hindringer i Vejen. Det skal jeg holde mig efterretteligt. Jeg erkender fuldt ud, at der bør gøres hvad der kan gøres for hurtigt at skaffe Plads til vore sindssyge, og at den højtærede Justitsminister har løst Sagen paa en særdeles billig Maade. Da det Forslag, der i sin Tid var fremsat om en